

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Gn 9,8-15   2. čtení: 1 Petr 3,18-22

Ev.: Mk 1,12-15

**Žl 25 Všechno tvé jednání, Hospodine,
je láska a věrnost pro ty, kdo plní tvou smlouvu.**

Kapka rosy z Božího slova: Boží království je blízko. Proto je načase uposlechnout Ježíšovu výzvu: obrátit se k Bohu a stále více věřit evangeliu.

Promluva k 1. neděli postní

Chvála Kristu.

Bratři a sestry, Popeleční středou jsme vstoupili do doby postní. Půst před Velikonocemi, i když v rozdílné délce, nacházíme v praxi křesťanů Východu i Západu, a to již od počátku 4. století, ale snad i dříve. Navazujeme tedy na velmi starou tradici, kterou po letošních čtyřicet dní opět zalijeme každý svou kapičkou slz a potu, modlitbou, postem a almužnou.

V evangeliu této neděle slyšíme v kratším podání evangelisty Marka o pokušení Páně na poušti. *Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty a andělé mu sloužili.*

Připravme se i my na pokušení během postní doby.

Uložíme-li si předsevzetí, jistě dříve či později se dostaví nechuť a pokušení „nebýt na sebe tak zlý“. To se dostaví, ať si uložíme půst od pokrmů či nápojů, rozhodneme se pro posílení zbožnosti modlitbou, duchovní četbou, apod., anebo si uložíme za pokání skutky křesťanské lásky. To vše nás může omrzet, nebudeme-li mít silnou motivaci. Tou nejsilnější postní motivací je pak láska k trpícímu Kristu.

Zde bych vám, bratři a sestry, rád nabídl ještě další možnost, jak prožít postní dobu, a to na doporučení kardinála Roberta Saraha, prefekta Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. Myslím, že tento půst, který navrhuje - rozhodne-li se kdo pro něj - bude zvláště obtížný, třebaže nám po něm nebude ani kručet v břiše, ani se nám neotlačí kolena, ani nás nerozbolí hlava.

Kardinál Sarah píše: „Jsem přesvědčen, že v postní době bychom měli zavést velký mediální půst. Křesťané by měli jít příkladem v naprosté čtyřicetidenní zdrženlivosti od obrazovky. Taková praxe by měla skutečné důsledky nejen pro náš vztah k Bohu, ale i mezi námi navzájem. Je to opravdu civilizační problém. Ale jsme toho schopni? Ptám se všech svých křesťanských čtenářů: odvážíme se aspoň na čtyřicet dnů v roce zlomit svá elektronická pouta? Byl by to prorocký postoj.“

(Jistě do tohoto postu nebudeme počítat on-line výuku, práci v zaměstnání a jiné naše povinnosti.)

Jaké má tento půst výhody?

1) přestaneme se zabývat hloupostmi, které nám média denně zprostředkovávají a mají pro nás ne-li žádný význam, tak často minimální

2) nebudeme se rozptylovat zábavou, která skrze média na nás dopadá v té míře, že už pomalu nedokážeme být ani chvíli vážní

3) ušetříme čas (půlhodinu, hodinu i více, jak u koho), který můžeme věnovat Bohu v modlitbě, bližnímu v setkání či pomoci, sobě v ušlechtilé volnočasové aktivitě

4) na čtyřicet dní nás přestanou druzí přesvědčovat o tolika lžích, které se k nám prostřednictvím reklam, názorů celebrit a všemožných pořadů dostává

5) když nebudeme vědět o špatných rozhodnutích politiků, ubude také omrzelosti

Kéž nám Pán během postu žehná!

P. Václav Fojtík

Boj s depresí sv. Terezie z Lisieux

Sv. Terezie z Lisieux přišla na svět 2. ledna 1873 do rodinného prostředí, které popisuje jako láskyplné a harmonické. Byla to šťastná rodina, i když ztráta čtyř dětí v nízkém věku silně poznamenala matku a udělala z ní vyčerpanou ženu plnou úzkostí. Už během prvního měsíce života se maličká Terezie jevila jako velmi křehké stvoření. Objevovaly se u ní všechny symptomy, které předcházely smrti jejích sourozenců. Odmítala pít mléko, takže málem vyhladověla k smrti. Rodiče se obávali nejhoršího. Dítě bylo na rok umístěno ke kojné, která mu podávala mateřské mléko a zajistila tak jeho přežití.

Rok bez rodiny! Když víme, jak nesmírně důležitý je pro novorozence vztah s matkou, je nám zřejmé, že taková separace zanechá nevratné stopy na citovém vývoji dítěte, jako je například strach z opuštění, ze samoty, pocit, že není milováno.

Terezie musela celý život bojovat, aby neupadla do deprese. A to ne tak, že by se ze všech sil snažila být zdravá, ale především tak, že se tělem i duší vrhla do náruče milosrdné Lásky. Věděla, že Bůh ji přijímá takovou, jaká je, se všemi jejími úzkostmi, duševními potížemi, tělesnými bolestmi, dokonce i s nutkáním k sebevraždě. Je to ohromný pocit jistoty, když člověk ví, že je milován Bohem, i se všemi trápeními, pochybeními, odchylkami i chorobami, ba i jim navzdory. A už v tom je počátek uzdravení.

Vnitřní uzdravení ovšem nefunguje jako mávnutí kouzelným proutkem. Bůh ošetří naše zranění a stimuluje naši sílu vůle. „Ten, který nás stvořil bez našeho přispění, nás bez našeho přispění nespasí,“ upřesňuje svatý Augustin. Tato vůle se projeví tak, že proměníme své egocentrické postoje v altruismus, dokážeme dát sebe samé, konat skutky milosrdenství.

Při zběžném čtení spisů sv. Terezičky bychom mohli nabýt dojmu, že se Terezie uzavřela do jakéhosi infantilního vztahu k Bohu, který měl podobu nenáročné spirituality. Tak to ale není. Světice nachází v Bohu hybnou sílu své lásky, kterou je Ježíš sám. Je to on, kdo ji přivádí ke druhým, protože, „když miluji své sestry, je to Ježíš, který miluje ve mně“. Její způsob, jak projevovat lásku, je prostý, dynamický, tvůrčí a intuitivní, a tudíž „terapeutický“. Proč? Protože když člověk zapomene pro druhé sám na sebe, může vlastní situaci prožívat méně dramaticky, může se odpoutat od svých problémů, relativizovat je. Terezie zachází až za hranice toho, co je z lidského hlediska možné, a co je nemožné, nechává Bohu. Proto v tom, co nám nabízí, není nic, co by vyvolávalo pocity viny nebo odrazovalo – jde jen o to, dělat, co můžeme, a vědět, že Bůh po nás víc nežádá!

Tereziina metoda „malé cesty“ by se dala shrnout takto: nesnažte se především změnit sami sebe, přijměte se už dnes, se svou povahou, problémy, obavami a černými myšlenkami. A důvěřujte Lásce. Odjeďte se jí takoví, jací jste dnes. Neuzavírejte se ve svých myšlenkách typu „to nejde, nedostanu se z toho“, protože podobné stížnosti vás ničí a navíc také unavují lidi ve vašem okolí. Terezie vám říká: dělejte, co můžete „jen pro dnešek“, na zítřek nemyslete. Dnes buďte vstřícní k těm, které potkáte. Zajímejte se o to, co dělají, ptejte se jich, jak se jim daří, řekněte jim něco milého, usmějte se na ně.

Vskutku jediná a pravá cesta k uzdravení vede skrz naše úzkosti až k setkání s Láskou, kterou se necháme proměnit. Je potřeba přejít od „milovat, abych se zalíbil“ k „nechat se milovat nezištně“, aniž bychom měli co dát na oplátku.

www.pastorace.cz

Ohlášky:

- ✘ Křížové cesty v Černotíně budou 45 minut přede mší svatou, v Bělotíně 45 minut přede mší svatou.
- ✘ Seznam knih farní knihovny najdete na internetu:
<https://www.cernotin.cz/organizace/farnost/aktuality/farni-knihovna-554cs.html>
- ✘ V Černotíně se začínají vybírat příspěvky na radio Proglas a TV Noe.
- ✘ Připojme se sami či společně v rodinách každý večer ve 20.00 h. k modlitbě růžence za ukončení pandemie COVID-19, za zdravotnický personál, všechny nemocné, opuštěné a seniory, aby v těchto obtížných časech našli útěchu. Modlitba růžence je mocným, a přitom snadno dostupným prostředkem, který je vždy k dispozici.

S V Ě T L E M   P R O   M Ě   N O H Y   J E   T V Ě   S L O V O

aneb přečteme Písmo svaté za jeden rok

neděle
21. II.
Zj 19-20
Ž 148

pondělí
22. II.
Zj 21-22
Ž 149-150

Ježíši, božský učiteli, ty máš slova věčného života. Věřím, Pane, že jsi Pravda, rozmnož moji víru. Miluji tě, Pane, který jsi naše Cesta. Ty nás zveš, abychom dokonale zachovávali tvá přikázání. Pane, živote náš, klaním se ti, chválím tě a děkuji ti za dar Písma svatého. Dej, ať dokážu zachovávat tvoje slova ve své mysli a uvažovat o nich ve svém srdci. Amen.

A tak jsme přečetli Písmo svaté za jeden rok.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 21. 2. do 28. 2. 2021

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
1. neděle postní 21. 2. sbírka Halěř svatého Petra	Hustopeče	8:00	Za uzdravení dědečka, zdraví celé rodiny, nenarozené děti, kněze a dvo
	Špičky	9:30	Za † Jaroslavu Šumšalovou k 15 výročí úmrtí, manžela Karla a syna Jaroslava
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí 22. 2. <i>Stolce sv. Petra, svátek</i>	Špičky	16:30	Za Zdeňka Strnadla, syna, rodiče z obou stran a dvo
Úterý 23. 2. <i>sv. Polykarp</i>	Hustopeče	7:00	Za Vladimíra Vahalu, manželku, jejich rodiče a sourozence
Středa 24. 2. <i>sv. Modest</i>	Černotín	16:30	Za † Marii Trokarovou, rodiče, švagrové, živou a † rodinu
Čtvrtek 25. 2. <i>sv. Valburga</i>	Bělotín	16:30	
Pátek 26. 2. <i>sv. Alexandr</i>	Hustopeče	16:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
		16:30	Za † Jaromíru Rýparovou, za živou a † rodinu Miklovu, Rýparovu a za dvo
Sobota 27. 2. <i>sv. Řehoř z Nareku</i>	Špičky	16:00	Za manžele Humplíkovy ke 45. výročí sňatku, za živou a † rodinu z obou stran
2. neděle postní 28. 2.	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Černotín	9:30	Za rodiče Šnejdrlovy a živou rodinu
	Bělotín	11:00	
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace